

Är betoningen av sambandha-jnana uttryck för intellektualism?

(Kommentar av Svami Sadananda Dasa till Bhakti-Rasamrita-Sindhu 1.1.11)

Anmärkningar inom rätvinkliga parenteser av utgivarna

Till svenska och © Kid Samuelsson 2009

Sambandha-jnana är inte den systematiska tolkningen av uppenbarelse- och trosinnehåll, utan är i sig själv uppenbarelse, dvs. uttryck för samvit-[shakti] (sam-vit = klart, rätt vetande) i svarupa-shakti.

Det är samvit-shakti som i sin första form av shraddha [den inre tillförsikten att den av Shastrams visade vägen är den rätta och beslutet att ofördröjligen börja gå den] gör det möjligt för åhöraren att förvärva sambandha-jnana, och det är samvit-shakti som talar till honom genom Shastram och Gurun i form av sambandha-jnana.

Anushilanam [att intensivt relatera till, inrikta sig mot och vara verksam för Krishna, för Hans skull] är svarupa-shakti-vritti [ett funktionssätt av svarupa-shakti, Guds Egen kraft] och det inbegriper därför nödvändigtvis klar kunskap om Bhagavans, bhaktis och bhaktans väsen.

Därför har alla acharyas, från Mahaprabhu ända till denna dag, varnat för att ignorera sambandha-jnana, lägga det åt sidan och betrakta det som något intellektuellt, och mena att bhakti skulle vara uttryck för det intuitivt-känslomässiga. Bhakti, från första början till dess högsta nivå (i form av prema osv.), är varken något intellektuellt eller intuitivt känslomässigt, utan verkan av Bhagavans svarupa-shakti som "för Hans skull" inbegriper aprakrita-kunskap och aprakrita-seva och, i sevan, erfalande.